

שיחה

כניסת שבת
7:22

יציאת שבת
8:28

יצא לאור לעילוי נשמת הקדושים

מיכאל יצחק מליק ואברהם פלדמן הי"ד

מרשת הפקלֶתָף, סיון תשע"ד שנה שלשים וחמש, גיליון מס' 36

גליון זה יוצא לאור בחסות עיריית רחובות, האגף למוסדות העירייה, המהלכה לתרבות תורנית

אברהם

פרק באמונה

בפרשה נחשפים לנו לאחת מנקודות המשבר של משה במדבר, פְּעֻמַּת אמונתו ביכולת ה' וביכולת האישית "להתמודד" בתאוות העם לבשר (יא, ד-כב). המשבר מתפרץ בשתי פעימות: הראשונה - למשמע כְּבִי הָעָם "מִי יִצְלָנוּ בָשָׂר", התנמסות בעיני משה כתלונה נגדו: "מִמָּאֵן לִי בָשָׂר לִתֵּת לְכָל הָעָם הַזֶּה... לֹא אוֹכֵל לְבָדִי לֶשְׂמַת אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה, כִּי כַבֵּד מִמֶּנִּי". ה' מסייע לו בהקמת סנהדרין, שתפקידו להקל במסע - וילא תִּשָּׂא אֶתְּךָ לְבָדֶיךָ. השנייה - בהודעה למשה, בכך שתגונה, מאי-שם, כמויות גדולות של בשר לכל העם למשך חודש ימים עד ש... "והיה לכם לֶצֶן". תדהמת משה מובעת בתגובתו: "שֵׁשׁ מֵאוֹת אֵלֶיךָ קָלִיל, הָעָם אֲשֶׁר אֲנִי בְּקִרְבּוֹ, וְאַתָּה אֹמֵר: בָּשָׂר אֶתֵּן לָהֶם וְאֵכְלוּ חֹדֶשׁ יָמִים וְהִי מִשִּׁיב: "הֲיֵד ה' תִּקְרָא? עֵתָה תִרְאֶה, הֲיִקְרָךְ דְּבָרִי אִם לֹא? אִין בְּתִשׁוּבַת ה' לֹא כַעַס וְלֹא חֲרוֹן אָף, לְנוֹכַח פְּקוּדוֹתָי שֶׁל מֹשֶׁה. רְבוּתִינִי הַתְּמוּדִד עִם שְׁאֵלוֹת מֹשֶׁה. רִשִׁי מְבִיא אֶת דְּעוּתֵיהֶם, אֲךָ אִינוּ מְכַרְעִים בִּינֵיהֶם. הַרְמִיבִין, לְעוֹמֵת אֶתְּךָ, בְּפִירוּשׁוֹ, מְכַרְעִי כְרִיב דְּבָרִים כְּמִשְׁפָּטָם, מִי מְסַפֵּק לָהֶם? וְהוּא מְשַׁמְעוֹת הַכְּתוּב בְּאֵמֶת". ומוסיף הרמב"ן: "אבל הענין עצמו תקם... מי שכתוב בו (יב, ז): 'ובכל ביתי נאמן הוא' יאמר: אין המקום מספיק להם? ועוד, כי קָלֵם רָאוּ כִּבְר וּנְלֵאוֹת גְּדוּלוֹת מוֹזוּ". שאלה אחרונה זו של הרמב"ן על משה, גדולה וקשה מכולן.

נראה לי, שעל מנת להבין נכונה את דילמת משה, ראוי לבחון מקבילות במקרא. אבי המאמינים - אברהם - מגלה ספק בהבטחת ה', בשאלתו: "מה תתן לי ואנכי הולך עירי... הן לי לא נִתְּנָה נְרָעִי. ותשובת ה': "אשר יצא מִקְּטֹעַ - הוא יִכְרָשׁ! אברהם מואחזל להבטי כוכבים, תוך הבטחה שזרעו יהיה כוכבים שלא ינתן למנותם. הכתוב מעיד: "וְהָקָטָן בְּה' וְהִשְׁפָּקָה לוֹ צְדָקָה", אך מיד שואל אברהם: "בְּקָטָה אֲדַע כִּי אֵיךְ שָׁנְאוּ" (בראשית טו, א-ח). שאלה זו נשמעת כחבעת ספק בהבטחת ה' וגם כאן דנים פרשנינו בְּדִילְקָה. מקבילה נוספת, היא תלונת ירמיהו בְּחֶזֶק הַמְּשָׁכָה (ירמיה, פרק לב). שם הוא מתבקש לקנות את חלקת השדה מ- חַנְמָאֵל אֲשֶׁר בְּצַנְחוֹת. מעשה הקניין, מטרתו להציג ברכים את הבטחת ה', עוד טרם החורבן והגלות: "עוד יִקְנוּ בָתִּים וְשָׂדוֹת וְכִרְמִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת".

במשך, ירמיהו מונה לחי' בתפילה המתארת את תולדות ישראל מיציאת למצרים ועד לתקופתו, וכולה הלל לכוחו של ה': "לֹא יִפְלָא מִפֶּה כָּל דְּבָרִי. בהמשך תפילתו, ירמיהו לא נמנע מלשאל: "נִאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ הִיא וְהָיָה רָאָה. ואתה אומר אֵלַי... קנה לך השדה בכסף... והעיר נִתְּנָה בְיַד הַמְּשָׁכָה! הַיְנוּד הַמְּשׁוּעֵ שֶׁבֶן הַמִּצֵּב בְּמוֹעַל לְבִין הַבְּטַחַת ה', מְשִׁיכִים מִמֶּנּוּ אֶת דְּבָרֵינוּ בְּמַהֲלֵךְ תְּפִילָתוֹ: "לֹא יִפְלָא מִפֶּה כָּל דְּבָרִי. הכיצד שכח! תשובת ה' חוזרת על מילות ירמיהו: "הִנֵּה אֲנִי ה', אֱלֹקֵי כָל בָּשָׂר, הַמִּמְנִי יִפְלָא כָּל דְּבָרִי! וְשׁוֹב תְּגוּבַת ה' לֹא כַעַס עַל הַמִּפְקָד. נראה, שגם גדולי המאמינים בהיותם מעומתים עם דבר החורבן, לכאורה, מגבולות הַקְּבִיר בְּעִינֵיהֶם בְּסִיטוּאָצִיָּה נִתּוּנָה, לא נמנעים מלתמוה - איך המובטח יתבע בפועל.

ה' בהכירו את מאמיניו, טובל את שאלתם בהבנה ועונה להם ללא כל כּעַס: "הֲיֵד ה' תִּקְרָאוּ". הרב אליהו ספרוני

גיליון זה מוקדש לע"י ר' אהרן ב"ר מתחיה הכהן ז"ל, נלב"ע י"ד בסיון תשנ"ח
נתקבלה גם תרומה מאת ר' יוסף י' בודני נ"י
לע"י אמו, מרת דינה ע"ה בת ר' מנחם ארית ז"ל, נלב"ע י"ד בסיון תש"ם
וסבו ר' מנחם אריה ב"ר אלימלך הי"ד, נלב"ע על קידוש ה', כ"ח בסיון תש"ג
כמו כן נתקבלה תרומה מאת חיים וייס ומשפחתו שיחיו
לע"י בנימין ב"ר יהודה וניסה תשובה ז"ל, נלב"ע ז' בסיון תשמ"ה
לע"י לילי ע"ה בת בנימין וריגנה תשובה ז"ל, נלב"ע כ"ב בסיון תשמ"ט
ולע"י ריגנה ע"ה בת יהודה תשובה ז"ל, נלב"ע ב' בסיון תשס"ג
תנצ"ב

לוח מודעות / עורך: נפתלי יערי

משרד התקשורת
ה' אלקי אבותיכם הרָגָה אֶתְכֶם
וְהִקְדַּם הַיּוֹם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֵב"ב

על מנת ליצור מערכת תקשורת יעילה בין לשכת משה רבינו לבין כלל העם, נקבעה מערכת של אותות שִׁינְתֵנוּ על ידי תקיעה בחוצרות כסף.

להלן פירוט האותות:
א. תקיעה בשתי החוצרות: התכנסות כל העדה בפתח אוהל מועד.
ב. תקיעה בחוצרה אחת: התכנסות הנשיאים בפתח אוהל מועד.
ג. תרועות על פי סדר המחנות: מסע המחנות על פי הסדר הקבוע מראש.

בעת מלחמה, תשמש התרועה להזכרתנו לפני ה' שיושיענו. בימי שמחה, מועד, ראשי חודשים והקרבת קרבנות, תשמש התקיעה כדי להזכירנו לפני ה'.

לשכת משה רבינו
בס"ד, א' בניסן, שנת ב' ליציאת מצרים

על כל ישראל לעשות את הפסח ככל משפטו וחוקתו בארבעה עשר לחודש זה.

במענה לשאלה שנשאלנו:
א. אנשים שהיו טמאים לנפש אדם.
ב. אנשים שהיו מחוץ לאסקופת העזרה בעת שחיטת הקרבן:
יקריבו את קרבן הפסח ב: י"ד באייר (פסח שני)
על פי כל הכללים שנאמרו בפסח ראשון,
דהיינו: על מצות ומרורים, אין לשבור בו עצם ואין להותיר לבוקר.
ההבדל היחידי בין פסח ראשון לפסח שני הוא, שבפסח שני מצה וחמץ עמו בבית.

משרד המסחר והתעשייה - מחלקת המזון
הודעה לכל העם המתאוננים:
א. שמע ה' תלונותיכם הלא-מוצדקות.
ב. המן הוא מזון שמים וכל אחד יכול לחוש בו איוה טעם שירצה.
ג. ניתן גם להכין אותו בכל צורת בישול מבוקשת.
ד. אף על פי כן, החל ממחר, ימצא בשר לכל העם.
ה. הזהרו שלא להגויס באכילה, כי הדבר עלול להזיק לכם.

לקוראינו: מאמרים המופיעים ללא ציון שם הכותב, נכתבו על ידי חברי המערכת

חברי המערכת: הרב אברהם פוס, משה רוס, נפתלי יערי, יהודה מליק
העריכה בסיוע אברכי סלל י"ד ברודמן לליטוי הוראה וחיטת, בית שפירא, רחובות
טלפון: 08-9412048
אתרנט בוינטורנט: www.pirsuma.com/siach
הדפסה: דפוס שג"ר, רחובות טל. 08-9475106

